
IS ER GEEN KONING ONDER U ?

*Waarom zoudt gij zoo groot geschrei maken, is er geen Koning onder u ?
Is uw Raadgever vergaan, dat u smart als van eene barende vrouw heeft aangegrepen ?*

MICHA 4 : 9.

Meer dan drie eeuwen verliepen, eer de Christelijke Kerk haar Kerstfeest vond. De Johannessen en de Justinussen, de Paulussen en Polycarpussen hebben geleefd en geleden, zijn gedoopt en gestorven zonder ooit den stillen jubel van Bethlehems nacht in de Gemeente beluisterd te hebben. Efrata's engelenzang was nog niet tot volkshymne der Christenheid gewijd, verkoren om de ingeslapen geesten weer wakker te zingen met een liefdelied van Gods ontferming.

De Kerk van Christus in haar eerste jeugd was te frisch, leefde te krachtig, werd te machtig beheerscht door de naderwerking van Jezus' persoonlijkheid. „Hoewel Hem niet ziende, nochtans Hem liefhebbende met onuitsprekelijke vreugde !” was de toon, waaruit ze zong en bad en dankte. Een herinnering aan haar Koninklijken Verlosser ware mat en doelloos geweest. Haar Koning zat maar niet op den troon der heerlijkheid daarboven. Hij was met en bij hen. Micha's vraag: Is er dan geen Koning onder u ? ware voor hen zonder zin geweest. Hij heerschte, men ervoer zijn macht. Geen gemeente, geen gezin, geen hart was